

officerer. Dertil svarer jeg: Nei, det kan han ikke, hans Forberedelse er endnu ikke fuldført. Dertil hører, at han skal forrette Tjeneste som Menig, thi dette er en vigtig Forberedelse til, at han kan blive en dygtig Underofficerer. Naar man saa siger, at det maa forholde sig forskjelligt dermed fra, hvad der gjælder med Hensyn til Hæren, saa svarer jeg: Ja, denne Forskjel er Noget, jeg med Hensyn til flere Punkter har lagt Vægt paa og søgt at gjøre gjældende. Sagen er, at der gjøres større Fordringer, og at det er vanskeligere at være Underofficerer ombord end Underofficerer ved Hæren. Dette er en fuldkommen naturlig Følge af de forskjellige Forhold, under hvilke de forskjellige Raaben virke, den har deri sin Begrundelse og kan ikke opoelke nogenjomhelst Forundring. For fuldkomment at klare min Modstand imod den paatænkte Ordning maa jeg atter ligesom igaar fremhæve, at det at stemple Halvdelen af Matroser, som skulle udføre den samme Gjerning ombord, som Underofficerer og de Andre som Menige, kan ikke Andet end fremkalde Misforståelse og stade Tjenestens ombord. Naar man indvender, at de jo dog blive Underofficerer i Krigstid, saa skal jeg dertil svare, at man da bliver nødt til at tage, hvad man kan faae, men dermed er det ikke beviist, at de i enhver Henseende ere dygtige til at blive Underofficerer.

Med Hensyn til Officerernes Antal, eller, rettere sagt, med Hensyn til den Forandring, som er foreslaaet af Marineministeren i det af Udvalget foreslaaede Tal, skal jeg gjøre opmærksom paa, at mit Forslag støtter sig, som jeg tidligere har tilladt mig at udvikle, paa det Behov, som ifølge Forsvarscommissionens Opgivende behøves til at besætte vore Skibe med Officerer. Som Følge deraf antager jeg, at dette Antal hviler paa en fast og god Basis. Den ærede Ordfører har sagt, at den Forskjel, som fremkommer ved mit Forslag, ikke er stor; dette indrømmer jeg, og som Følge deraf antager jeg, at der maa være en hyderligere Tilskyndelse til at vedtage, hvad der støtter sig til

faste og bestemte Opgivender, og hvad jeg antager at være overensstemmende med Marinens Behov. Der er imidlertid et Punkt, som endnu maa komme i Betragtning, hvilket den ærede Ordfører ikke har omtalt, og som jeg berørte igaar, nemlig den Ligelighed, jeg maa ansee det for hensigtsmæssigt, at der er tilstede i Gageringen af Officererne i Hæren og Flaaden. Det er et Spørgsmaal, jeg tillægger Betydning, og jeg kan ikke antage, at det kan være Hensigten, at man vil sætte den ene Stands Officerer i en Stilling, hvori de ere mindre begunstige end de tilsvarende Classer i en anden Stand. Dette vil blive afhjulpet ved det Forslag, jeg har tilladt mig at fremsætte for Thinget. Med Hensyn til en enkelt Ytring af mig igaar har den ærede Ordfører udtalt sig, nemlig med Hensyn til Pensioneringen af Secondlieutenanter. Der er ikke derom stillet noget Endringsforslag, og det var altsaa kun en Bemærkning, jeg fremsatte; men den ærede Ordførers Udtalelse giver mig atter Anledning til at fremhæve, at Søofficerernes Opdragelse er væsentlig forskjellig fra Landofficerernes, og dette har selve Udvalget erkjendt, idet det er fremkommet med en anden Opdragsplan for Søofficerer end for Hærens Officerer. Jeg antager, at en saadan Forskjel er fuldkommen nødvendig, og denne Nødvendighed er bleven anerkjendt af den ærede Ordfører. Som Følge deraf kunde der vel igaar for mig være Anledning til at anstille enkelte Betragtninger angaaende de Forskjelligheder, som deraf kunde flyde.

Angaaende Artilleriet, som er et meget vigtigt Punkt, vil jeg tillade mig paany at henlede Opmærksomheden paa den Forskjel, der findes mellem den Bestemmelse, der indeholdes i Hærorvningsloven, og det, som foreslaaes at skulle finde Sted i Marinen. I Hærplanen staaer der: „Artillerichefen leder tillige under Marineministerens Overbestyrelse Constructionen af en Deel af Flaadens Artillerimateriel“, men i § 15 af Udvalgets Lovudkast om Søværnets Ordning